

زیباترین حضور خدایی،

عشق

اگر خدا می داشت.

عشق

اگر

آسمان می بود،

آشکافتابش بودی

که هر غروب

شعف

شعف

می بارید

و هر بامداد

به دریای اشک خویش

می بالید.

□

کاش

پیش از آن که بدانم کیستم، در کجای جهانم،

جاده های خیالت

آشنای من می شد.

خواهش از نسیمی که در خیال تو می وزد،

قاصدک است.

□

چشمه اگر

عشق بود،

تن می سپردمت

همه عمر

می نوشیدم از جوشه های زلالت

از جان بی دریغ جوانت.

زیباترین جوان جهانم،

عشق

اگر زمان می داشت.

واشینگتن، 20 اسفند 1388